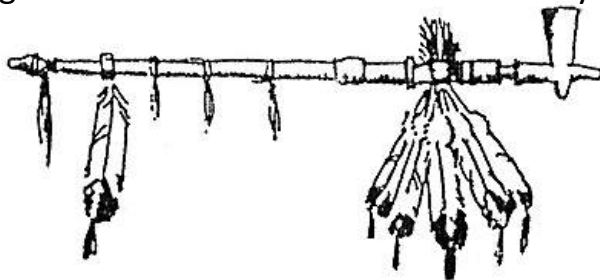

JH

Jogrsovi Harcovníci ze Starého Hrabčcí vydávají

Číslo: 3

Rok: 2015

Harcovnícký zpravodaj

ČASOPIS PRO VŠECHNY OPRAVDOVÉ HARCOVNÍKY

DATUM VYDÁNÍ: 8.4.2015

POČET VÝTISKŮ: 70

VYDALO: MSS

Ahoj Harcovníci!

Máme tu další číslo!! Děkujeme za skvělé ohlasy, které začínají chodit na naši e-mailovou adresu harcovnici@seznam.cz a zároveň gratulujeme úspěšným řešitelům soutěžní stránky.

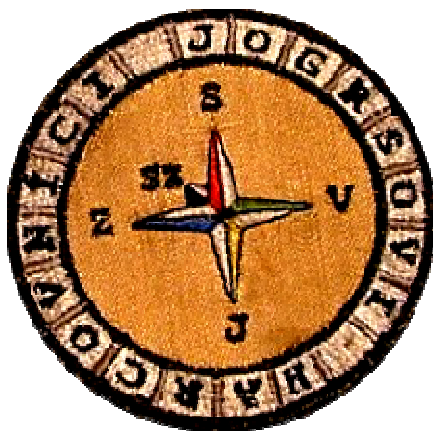
Do tábora nám zbývají už jen tři měsíce! Těšíte se také jako my? Ještě nejste přihlášení? Tak rychle na to!!

Co nás čeká v prvním jarním čísle? Vyřeší se záhada modrého klíče? Jaký byl březnový harc? Co nás čeká na dubnovém harcu? Vše se dozvíte na následujících stránkách!

Tak hurá do čtení!

OBSAH :

Ze života Harcovníka
Zajímavosti ze světa
Mjůzik Klub
Příběh modrého klíče
Bleskobr
Slovo takyrála
Poradna
Pohádka na dobrou noc
Jeníkosoutěžní strana

ZE ŽIVOTA HARCOVNÍKA

Březnový harc : Bowling na Synkáči

Na sobotním hraní v Továrně se sešlo 23 harcovníků hráčů + 5 diváků k tomu, což je parádní účast. Po rozdělení do 3 drah začal dvouhodinový souboj. Všichni se snažili dosáhnout těch nejlepších výsledků a bojovali o dvěstěšest. Obzvlášť nejmenší harcovníci překvapili svou houževnatostí a nenechali se zahanbit staršími soupeři! Bohužel u dospěláků se vloudila chybička, a tak už se nikdy nedovíme, kdo nakoulel nejvíc. Děti se ale zasloužené odměny dočkaly a doufáme, že vyhrané Yeníky podle své libosti uplatní na táboře. Po vyhlášení výsledků a rozdání cen následovala ještě chvilka blbnutí na místních „formule 1 trenážérech“ a dalších zajímavých strojích, pak už jsme se pomalu vytráceli a prchali k domovům...

Děkujem za hojnou účast a zápal do hry!

Těšíme se na další ročník harcovnického bowlingu

Anča a Romča

OHLASY NA ZPRAVODAJ

Děkujeme za skvělé recenze na náš časopis. Dodává nám to motivaci a sílu pro stvoření dalšího čísla!

Vážená harcovnická redakce,
dnes jsem při brouzdání po harcovnických stránkách narazil na nově vydávaný harcovnický časopis ... a musím říct, na to, že jsem za posledních 26 let stihnul přečíst jenom dvě a půl knihy, tak teď jsem obě čísla časopisu přelouskal na to tata... takže to je co říct !

Moc chválím tuto aktivitu!

Všechny články jsou fajn, některé velmi poučné - hlavně poradna,...ale nejvíc se těším v příštím čísle na pokračování Tajemství modrého klíče... Už jsem napnutý jak kšandy, jak se to asi vyvine... !

Tak jen tak dál !

Bleskharc

ZAJÍMAVOSTI ZE SVĚTA

Sice za sebou máme první jarní dny, ale venku to tak nevypadá. Chladno, sníh, vítr, jako by zima ne a ne odejít. Nemáme se čeho bát. Dle posudku odborníků z norského serveru www.yr.no nás čeká krásný a slunný začátek července. Máme se tedy na co těšit!

Naše nová harcovnická píseň ze srpnového rekonvalčíku trhá rekordy! Na portálu www.youtube.com má už miliony shlédnutí!! Děkujeme za podporu. Zavzpomínejte s námi a koukněte se nejen na píseň Rekonvalčík ale také na ostatní videa z produkce Hraběwoodu.

Stačí do vyhledávání na serveru [youtbe.com](http://youtube.com) napsat slovo Rekonvalčík a objeví se všechna videa z naší produkce.

Nebo můžete do prohlížeče dát jednoduchý odkaz:

https://www.youtube.com/watch?v=qAO6v_kKmX4

popřípadě kouknout na poslední příspěvky uživatele [dix509ing](#) ©

Čágo bélo zdrápanci! Někdy na světlo vyplave skutečnost, která překvapí. Někdy jindy zase skutečnost, která zarazí, občas i naštvě. A někdy tohle vše naráz. Také jste přemýšleli, jestli Frankie Dlouhán měl opravdu tak prázdnou kapsu? Jestli skutečně byl jeden pán a ten kozla měl? Jestli v Montgomery vůbec někdy byly nějaké zatracené zvony?

DÍL 2. - Hrádeček

Nám z Mjůzik klubu už dlouhou dobu vrtala v hlavě nešťastná smrt Jana III. z Michalovic, o které se zpívá v oblíbené táborové písni „Hrádeček“. Když zapátráme po původu tohoto dílka, zjistíme, že na svět přišlo ještě za časů minulých harcovnických generací, v dobách staroslavné Kytlice. Ten příběh je známý: oblíbený pán kamenného hrádečku, Jan III. z M., vládne milován svým lidem. Sedm let je to OK, osmého léta už moc ne, někdo oblehl hrad, podplatil Janova zbrojnoše a ten školní fintou „hele támhle“ zabavil a zbavil chudáka Jana III. života vezdejšího. Potud píseň. Když ale konfrontujeme text s historickými prameny, tak ouha! Zalistujme prapředkem všech českých encyklopedií, autoritou nejvyšší - Ottovým slovníkem naučným, čili jak

Erb rodu z Michalovic ze 13. století

my od fochu zkráceně říkáme, „Oťákem“. Sedmnáctý díl slovníku (hesla Median – Navarrete) vyšel roku 1901 v Praze a k problematice pánů z Michalovic praví toto: „*Rod panský byl odnoží rodu Markvarticův... Jan, řeč. Michalec (tzn. náš Jan III. z M. pzn. red.) prodal r. 1387 Velešín, pomáhal jednotě panské, získal pak sice na čas úřady budyšínský a domažlický... o ně přišel a též Ostrý prodal. Od r. 1415 zjevně stranil straně pod jednou... proto přišel o Brandýs i Michalovice, kteréž i s Boleslaví kališníci obsadili, ale dostal za to Bezděz do zástavy. Zemřel ok. r. 1425.*“ - konec citace. Víme tedy, že Jan hodně prodával hrady, přišel o úřady, neměl rád husity, všechno mu vzali a aby mu to nebylo líto, dostal Bezděz. Žádné zprávy o zákeřné vraždě! A co na to vševědoucí Wikipédie? Zhruba toto: „*Od 90. let [14. století](#) patřil Jan z Michalovic mezi nejmocnější muže [království](#). ... Roku [1394](#) ho už překvapivě vidíme stát v čele [Panské jednoty](#) proti [králi Václavovi](#). ...Jan Michalec byl zarytým odpůrcem [husitského hnutí](#) od samého jeho začátku. ...už se pravděpodobně [nedožil ani rozhodující bitvy u Lipan](#). Asi v polovině roku [1425](#) o něm mizí veškeré zprávy. Nevíme, kdy a jak zemřel ani kde je pohřben, ale není vyloučeno, že přímo na [Bezdězu](#), kde trávil ta neblahá husitská léta.*“ Vidíte? Opět ani slovo o vraždě, ani náznak celého dojemného příběhu.

Jak to tedy bylo? Hraje si s námi autor písňe a předkládá nám jen veršičky

cucané z prstu? Nebo má přístup k utajovaným dokumentům osvětlujícím skutečnost?!

Apelujeme tedy na pamětníky (ne pamětníky husitských válek, ale pamětníky vzniku písňe), pište na adresu redakce a pomozte nám rozřešit tuto záhadu!

Hrad Michalovice dnes

SLOVO TAKYRÁLA MARTYHO

Dubnové slovo Takyrála: Jaro je tu aneb Tři měsíce do startu

Těší nás hned několik novinek posledních dnů a týdnů. Nejenže počet přihlášených zdrápanců na letošní tábor již překlenul loňské konečné číslo (a to ještě očekáváme pár tradičních "opozdílů"), ale také máme radost z optimistického zvedajícího se zájmu o naše sezónní harcy, což nás motivuje vymýšlet stále další a lepší akce, a navíc se nám nakonec snad podařilo vyvrát na spamové pasti a naše zprávy se, věříme, opět doručují všem na správná místa. Voláme třikrát: Jupí, jupí, jupí!

Novinky z domoviny: Počet krádeží věcí z automobilů neustále roste, proto připomínáme, "Vaše auto není trezor!" Ve čtvrté etáži Císařského kamenolomu proběhl dne 2. dubna v poledních hodinách clonový odstřel č. 442. Dáša Novotná a Mgr. Zdeňka Doležalová byly na zasedání zastupitelstva zvoleny za ověřovatelky zápisu. Gratulujeme!

Střípky z harcovnické historie: Věděli jste například, že tábory našeho II. pravidelného sboru Jogrsových Harcovníků se pořádají od roku 1995 bez přerušení až do dneška a Harcovníci během této etapy vystřídali čtyři základny? Na Hájence zakotvili jedinkrát (1995), statek ve Zbraslavicích jim posloužil třikrát (1996-1998), v bájně Kytlici hledali přístřeší po dobu dvou let (1999-2000), zato Staré Hrabčcí je synonymem našeho putování už po patnácté (od r. 2001) a přestože se již několikrát schylovalo k dalšímu posunu, vracíme se sem stále rádi...

Očekávání letošního tábora: Tak jako každý rok, i letos se proti sobě v celotáborovém zápolení postaví harcovnické barvy červená, žlutá a zelená. Vy, kteří s námi jedete poprvé a svou barvu zatím neznáte, se již brzy dozvíte, do kterého z týmů patříte a s kým budete hájit společné krédo. A stahují se mračna nad soubojem více než vyrovnaným, nedávná nadvláda zelených je ta tam, vždyť také každým rokem s novými posilami a propracovanějším tréninkem rozdíl rychle mizí...

Zdrápanci, vyhlašuji intenzivní tříměsíční přípravu na kůň! Přijďte se ořukat a naladit na některý ze zbývajících harců, den T se blíží!

Takyrál Mártý

Tajemství modrého klíče

Ááááá...

Ááááá...

Ááááá...

Ááááá...

Pip - pip!

Co bibne, vždyť jsem je kupoval včera.

Brácho, to je ale fakt průšvih, jak říkám, to smrdí.

Há!

Co děláš, brácho, zrovna jsem vedl!

Hm, tak dáme aspoň Prší!

Ha, ha, brácho, už to míchej!

NOKIA

Kup rohličky.
Mama

1 abc

2 abc

3 abc

Stojíš!

Né, to ty stojíš!

Ty stojíš!

Hele ho, stojíš!

Pip - pip!

Há!

Tak co, brácho, co píše?!

Zajali me vezou me na Venkov pomoc

No do háje dubovýho!

Cože, brácho, ukaž to!

Rychle, padáme, brácho! Není vteřiny nazbyt!

Co se tam mohlo přihodit?! To nebudeme mít šéf radost...

Musíme na Venkov, brácho, musíme to zachránit!

Už běžím, startuj motory!

Kdo SMS poslal? O jakém Venkově to psal? Za jak dlouho se tam bratři dostanou? Jak to celé souvisí s dosavadním vývojem? A kdo je u všech rohatech zmíněný šéf? Dozvíte se přiště...

BLESKOBRK

aneb rozhovory se slavnými harcovníky JARDA PULDA

Jaroslav Pulda se narodil 14. dubna 1962 v Praze. Na harcovnické tábory začíná jezdit ještě před tím, než vůbec vznikají. ☺ V průběhu času zažil snad všechny možné takyrály, setníky a vedoucí, na které velmi rád vzpomíná. Jeho harcovnické smýšlení je natolik velké, lépe řečeno obrovské až monumentální, že se přeneslo úplně do všech sfér jeho života.

V osobním životě si vybral za svou choť ženu Olgu, pocházející z Ukrajiny a jak on sám říká: „Je to ta nejšťastnější věc, kterou jsem kdy v životě udělal.“ S ní má dvě dcery: Olinku a Aničku, které v současné době již na harcovnické tábory nejezdí, ale to nevadí, poněvadž mají alespoň harcovnickou krev po svém otci v krvi.

Zeptal jsem se ho na pár otázek:

Jestli mám správné informace, byl si v řadě druhým Takyrálem obnoveného harcovnické sboru. Jak vzpomínáš na svá první léta ve vedoucí pozici?

Zdravím všechny harcovníky. Pro upřesnění II. pravidelný harcovnický sbor tzv. Jogrsův, byl založen v Kytlici. Pak následoval tábor „na hájence“ a ve Zbraslavicích. Dokonce byl založen III. harcovnický sbor u SDZ Praha a měl svůj tábor v roce 1989. Také byly a jsou skvělé harcovnické tábory na Valdově. Já jsem byl pouze jedním z dlouhé řady takyrálů. Nelze tedy říci, že jsem druhým takyrálem v řadě. Druhým v řadě jsem nezmaršálem (prvním nezmaršálem byl jmenován takyrál Tumlíř).

Ale k odpovědi na otázku. Ta doba byla skvělá a rád na ni vzpomínám. Měl jsem vedle sebe ty nejlepší kamarády – ten nejlepší setnický sbor, na který jsem se vždycky mohl spolehnout, a proto to byla zábava. Hodně mi to připomíná Vaše tábory ve Starém Hraběcí.

Zmínil ses o druhém a třetím harcovnickém sboru. Mohl bych hlavně pro ty nejmenší z nás poprosit o stručné připomenutí, co je to PRVNÍ harcovnický sbor?

První harcovnický sbor založil major Robert Rogers. Více si přečtete v knize CESTA NA SEVEROZÁPAD. Je to nádherné úchvatné dobrodružství skupiny anglických vojáků, kteří se pokoušeli najít cestu na severozápad. Bojovali proti Francouzům a jim spřáteleným indiánům, ale hlavně měli určité zásady. Nám se zásady harcovníků (né úplně všechny) zalíbili natolik, že jsme se rozhodli v roce 1978 založit již zmíněný druhý harcovnický sbor. Duchovním otcem této myšlenky byl klukovník Břečas. V Kytlici jsme našli bájný MIČILIMAKINAK a začalo velké nekonečné harcovnické dobrodružství, jehož jste součástí... Lidé nás HARCOVNÍKY poznají nejenom podle naší čepice, na které máme odznak s označením setniny, barvy a hodnosti, ale hlavně podle našeho chování a našich zásad: Za barvu červenou „SÍLA BEZ KRUTOSTI“, za barvu žlutou „PŘÁTELSTVÍ BEZ PODLÉZAVOSTI“ a za barvu zelenou „ROZUM BEZ VYCHATRALOSTI“. Od té doby již bylo spousty harcovnických táborů, spousty harců. Někteří z Vás jsou již zkušenými harcovníky, někteří se jimi teprve stanou.

Vzpomeneš si, co se dělo na úplně prvních táborech, kdy harcovníci ještě neexistovali a jezdilo se jen na tzv. letní dětské tábory? Mám na mysli ty tábory mezi léty 1972-78. Co se na těchto táborech dělo? Bylo to přeci jenom v době normalizace v socialistickém Československu. Byly tím tábory nějak ovlivněny?

ANO vzpomínám si na spoustu věcí - byl to můj život - a utvářel moje charakterové vlastnosti. Je to opravdu na dlouhé vyprávění, ale alespoň pár střípků:

Celotáborové hry byly např. „CESTA KOLEM SVĚTA ZA 20 DNŮ“. Vzpomínám si, jak jsme lepili z papíru balon a nad ohněm ho plnili teplým vzduchem a pak jsme ho za ohromného jásotu vypustili. Dalším skvělým táborem bylo „IMPÉRIUM EGEPEJSKÉ“, nádherný tábor pod vedením legendárního Jogrse. Přenesli jsme se do doby Říma. Děti na nástupy chodily v tunikách, vedoucí (setníci) měli na hlavách přilby (z papíru). Dalším z nádherných táborů byl tábor pod vedením Tumlíře - vzpomínám si na jeho „STROJ ČASU“ vyrobený ze staré pračky, vzpomínám si na místo, kde přistál v Kytlici mimozemšťan, na signalizační věž atd.

Jestě k socialistickému Československu: Komunisté měli skutečný velkolepý systém. Zrušili všechny spolky a organizace. Pro děti byla jenom jedna: „PIONÝR“. Děti byly rozděleny podle věku na jiskřičky, pionýry a svazáky. Z nejlepších svazáků se potom stávali komunisté... BYLA TO OPRAVDU PROPRACOVANÁ A PROMYŠLENÁ „HRŮZA“. V té době byla ale ještě jedna možnost: byl to tzv. PIONÝRSKÝ TÁBOR ROH (letní dětský tábor) To byl tábor pro děti zaměstnanců určitého podniku. A to byl náš tábor - děti zaměstnanců ENERGOPROJEKTU. Zde bych rád moc poděkoval všem našim „hlavasům“ (takyrálům), kteří nás ochránili od všeho příšerného a naopak pro nás pro děti udělali skvělé tábory. Na táboře se musely plnit tzv. táborové plameny a cesty. Naštěstí pro nás - ty táborové plameny byly tři. No a barvy harcovníků jsou také tři. Takže jiné vysvětlení dostala kontrola, která přijela v čele s Harmache na tábor a jiné vysvětlení znali harcovníci. Úchvatné bylo, že vždy když přijela kontrola, tak vždy většina dětí byla přesunuta mimo tábor.

*Za rozhovor děkuje
Jindřich Pulda alias Henri
10*

PORADNA

Na vaše dotazy odpovídá expertka Hanička ve spolupráci s Radimem Lodním.

Aneta, 14:

Je normální, že se ještě pořád dívám na Disney Channel a můj nejoblíbenější seriál je Hannah Montana, Jonas Brothers a Včelka Mája? Milá Aneto, jak se říká – proti gustu, žádný dišputát! Tvoje oblíbené seriály mají všechny co do sebe, vůbec se ti nedivím. Sama ráda sleduji pohádky, vždy je s Radimem s oblibou sledujeme jako předeheru před celovečerním filmem o víkendech. Člověk se alespoň hezky naladí. Ty se ale ničeho neboj – výběr toho, na co se koukáš, je přirozený, nech tomu volný průběh, poslouvej spolužáky a až získáš inspiraci a objevíš něco, co tě bude bavit, na Hannas Brothers si ani nevzpomeneš.

dvojka, 12:

Ahoj, mám takový problém. Chtěl jsem si přečíst naši Harcovnickou bibli (Cestu na severozápad), ale přijde mi to jako hrozná hovadina. Přijde mi to hrozně složitý, vůbec mě nebaví a nechápu to. Znamená to, že jsem harcovník na bačkoru? Milá dvojko, Cesta na severozápad je sice něco jako Harcovnická bible a každý harcovník by jí měl znát, ale faktem je, že čtení je to spíš pro starší děti a dospělé. Aby bylo možné knihu a celému harcovnictví porozumět, je potřeba vědět, jak vypadala situace v Severní Americe v době, kdy se děj knihy odehrává. Počkej na tábor! Na táboře ti tví milí vedoucí vysvětlí, o co se jedná a děj ti převypráví tak, aby to dávalo smysl. Harcovníci byli ve skutečnosti pořádný tvrdáci. To, že chceš vědět, kdo vlastně jsou naše vzory, to ti jedině chválíme! ☺

Své dotazy zasílejte anonymně na adrese www.harcovnik.cz/casopis

Pokud ten Váš otiskneme, můžete se přihlásit o odměnu 30 Yeníků!

POHÁDKA NA DOBROU NOC

Pes, co se stále vrací 3.díl

O víkendu se snažili Sonase zase něco nového naučit a to aportovat. Jenže jeho to vůbec nebavilo. Koukal na svého pána (který ho to učil i následně ukazoval) jak na zjevení. Jednoho dne se Sonas zdál být zvláštní. Pes profesora nechtěl doprovodit, jenže on musel stihnout vlak, a tak šel sám. Na poslední chvíli před nádražím přiběhl Sonas s míčkem a chtěl, aby mu ho hodil. Tak to i udělal. Psík mu furt míček nosil. Dantel byl nervozní, že mu ujede vlak, ale byl šťastný, když viděl, jak Sonas aportuje. „Tak já si ho vezmu sebou a až přijedu budem aportovat dál,“ řekl Dantel a psík souhlasně naklonil hlavu a poškrábal se za uchem. Dantel tedy nastoupil do vlaku a ještě z okénka na Sonase zvolal, že vlak, kterým se vrací, přijede kolem šesté hodiny večerní, a ukázal Sonasovi rychlým zpětným gestem, aby se vrátil domů.

Se skloněnou hlavou a steskem po pánovi se vracel Sonas směrem k jejich příbytku, kde strávil mnoho příjemných chvil. Jen pouhou míli od domova se Sonas zastavil a zavěťřil podivný pach, který mu doposud nebyl znám. Okamžitě změnil směr cesty a vydal se vystopovat neznámý pach. Došel až ke stodole ve vedlejší vesnici, kde zbystřil bílou pudlici s perfektně ostříhaným ocáskem a s růžovou gumičkou na hlavě. Radostně začal vrtět ocáskem s pomyslením, že si našel novou kamarádku. V tu ránu se za ní rozběhl, přátelsky ji povalil na zem a začal olizovat. Pudlice rozzlobeně zaštěkla a namyšleně zvedla nosík až někam do nebe, že ona se rozhodně nikdy kamarádit s oříškem nebude – co by na to řekl její pán....

Jak zareaguje Sonas na namyšlenou pudlici?...

(pokračování příště)

Xenofilie

Příští harc: **Nebud' me másla!!**

Ahoj Harcovníci!

Zvu vás na pro nás netradiční, pro obec Máslovice však tradiční, pochod Máslovická šlápota aneb „Nebud' te másla!“, který se bude konat v sobotu **11.4.2015**. Pochod začíná v Kralupech nad Vltavou na nádraží, kam se přesuneme z Prahy - Masarykovo nádraží.

Z Kralup n. Vlt. do Máslovic půjdeme 9 km. Přímo v Máslovicích nás čeká program, jako např. stloukání másla, soutěže, divadlo pro děti, návštěva muzea, vystoupení hudební country skupiny Máslovické drnkačky a další.

Spojíme tak pochod, který je pro nás Harcovníky brnkačka, a zábavu, o kterou u nás není nouze, do jednoho příjemného dne.

Z Máslovic půjdeme cca 2 km k přívozu, kterým se svezeme na protější břeh do Libčic nad Vltavou, kde nastoupíme na vlak zpět do Prahy.

- **kolik a kde sráz:** 8:15 Masarykovo nádraží (8:40 odjezd vlaku)
- **kolik a kde začátek pochodu:** 9:15 Kralupy nad Vltavou
- **kolik a kde odjezd zpět:** 16:48 Libčice nad Vltavou
- **kolik a kde zpět v Praze:** 17:16 Masarykovo nádraží

S sebou:

90 Kč na vlak + 40 Kč na startovné pochodu + 10 Kč Muzeum másla + 5-10 Kč přívoz + ? Kč na něco dobrého = cca 200 Kč

Svačinu, oběd, svačinu, pití

Pevné boty, dobrý batoh, harcovnickou čepici, dobrou náladu

Budu se na vás všechny moc těšit!

Nikča (777 895 510, niki.puchi@seznam.cz)